

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 5076/2020
09.12.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Весне Поповић, председника већа, Зоране Делибашић и Гордане Комненић, чланова већа, у правној ствари тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милан Марковић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Суботици, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 639/20 од 08.07.2020. године, у седници одржаној 09.12.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиље изјављена против пресуде Вишег суда у Сомбору Гж 639/20 од 08.07.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Сомбору П 1336/19 од 10.12.2019. године, ставом првим и другим изреке делимично је усвојен тужбени захтев, па је обавезана тужена да тужиљи плати 231.074,95 динара са законском каматом почев од 21.05.2016. године до исплате, док је ставом трећим изреке одбијен тужбени захтев преко досуђеног до траженог износа од 234.713,00 динара са припадајућом каматом, као и у делу камате на досуђени износ и то за период од 19.11.2005. до 21.05.2016. године. Ставом четвртим изреке обавезана је тужена да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 13.500,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате.

Пресудом Вишег суда у Сомбору Гж 639/20 од 08.07.2020. године, ставом првим изреке преиначена је првостепена одлука у усвајајућем делу одлуке о главној ствари и одлука о трошковима поступка, тако што је одбијен тужбени захтев којим је тужиља тражила да се обавезе тужена да јој плати 231.074,95 динара са законском каматом почев од 21.05.2016. године до исплате, као и да јој накнади трошкове парничног поступка од 13.500,00 динара са законском каматом од извршности пресуде до исплате. Ставом другим изреке одбијена је жалба тужиље и првостепена пресуда потврђена у побијаном одбијајућем делу. Ставом трећим и четвртим изреке обавезана је тужиља да туженој накнади трошкове жалбеног поступка од 12.000,00 динара, а одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужиља је изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Тужба ради накнаде материјалне штете у овој правној ствари поднета је 15.07.2019. године, а побијана вредност предмета спора је 234.713,00 динара.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП, прописано је да се споровима мале вредности сматрају спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу који не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе. Одредбом члану 479. став 6. ЗПП, прописано је да против одлуке другостепеног суда којом је одлучено у спору мале вредности ревизија није дозвољена.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о имовинско правном спору који се односи на новчано потраживање, у коме побијана вредност предмета спора, по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе не прелази динарску противвредност 3.000 евра, што значи да се ради о спору мале вредности у коме ревизија није дозвољена, то је и ревизија тужиље недозвољена, применом члана 479. став 6. ЗПП.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни касациони суд је имао у виду да је побијаном одлуком делимично преиначена првостепена пресуда, али налази да у конкретном случају нема места примени ни одредбе члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Весна Поповић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић